

## Zima 1994/95 na Kredarici

Povprečna temperatura pravkar minule zime na Kredarici je znašala  $-6,2^{\circ}\text{C}$ . Bila je za  $1,6^{\circ}$  nad dolgoletnim povprečkom. Skupno je v treh zimskih mesecih padlo 313,5 mm padavin, kar je 102 % normalne zimske množine padavin. Navedene vrednosti nam povedo, da je bila minula zima v visokogorju nekoliko pretopla in skoraj normalno namočena. Vse padavine so padale kot sneg. Snežna odeja, ki je bila razmeroma skromna, je ležala vso zimo. Podrobnosti po posameznih mesecih so naslednje:

Temperaturni povpreček decembra 1994, ki je znašal  $-4,1^{\circ}$ , je bil za  $2,7^{\circ}$  previsok (nad dolgoletnim povprečkom obdobja 1951—1990). Najvišja decembrska temperatura  $6,2^{\circ}$  je bila zabeležena 12. decembra, najnižja,  $-14,7^{\circ}$ , pa 15. dne v mesecu. Mesečni povpreček oblačnosti 6,2 desetine pokritosti neba je bil nad normalno vrednostjo (5,3). Število ur sončnega sija (120) je rahlo preseglo dolgoletni povpreček (107 ur). Skupno je kot sneg padlo samo 80 mm padavin, kar je le 67 % normalne decembrske količine padavin. Največja debelina snežne odeje je merila 150 cm.

Januar je bil najhladnejši zimski mesec. Njegov mesečni temperaturni povpreček, ki je znašal  $-9,8^{\circ}$ , je bil za  $1,6^{\circ}$  pod normalno vrednostjo. Najvišja januarska temperatura, ki je znašala komaj  $2,4^{\circ}$  (17. januarja), je bila za  $5,2^{\circ}$  pod doslej najvišjo temperaturo januarja ( $7,6^{\circ}$  dne 7. januarja 1983). 4. januar pa je bil letos najhladnejši dan na Kredarici. Alkohol v termometru je

zdrsnil kar na  $-20,8^{\circ}$ . Dosedanja najnižja januarska temperatura je bila sicer izmerjena 7. januarja 1985 in je znašala  $-28,3^{\circ}$ . — Povpreček mesečne oblačnosti je znašal 5,1 desetine pokritosti neba. Bil je malo pod normalno vrednostjo (5,3). Sonce je v tem mesecu obsevalo Kredarico in bližnjo okolico 114 ur, kar je le za dve uri več, kot znaša dolgoletni povpreček. — Skupno je v januarju padlo 72 mm padavin, kar je 69 % normalne vrednosti. Največja debelina snežne odeje je merila 160 cm, in sicer prvi dan v mesecu.

Februar je bil letos razmeroma topel. Njegov letošnji povpreček je znašal samo  $-4,5^{\circ}$ . Bil je kar za  $4,1^{\circ}$  pretopel. Februarska temperaturna ekstrema sta bila: maksimum  $4,4^{\circ}$  dne 7. februarja, minimum  $-13,7^{\circ}$  zadnjega dne v mesecu. Temperaturni ekstremi vseh treh zimskih mesecev so bili v mejah doslej znanih temperaturnih ekstremov Kredarice. Mesečni povpreček oblačnosti (6,4) je bil nekoliko nad normalno februarско oblačnostjo, ki znaša 5,6 desetine pokritosti neba. Sonce je obsevalo Kredarico in njeno bližnjo okolico 106 ur, kar je za 10 ur manj od dolgoletnega povprečka sončnega sija. Mesečna višina padavin 161 mm je znatno presegla normalno vrednost 98 mm. Največja debelina snežne odeje, ki je ležala ves mesec, je merila 285 cm.

Na Kredarici in v njenem okolju se je ob posameznih izdatnejših sneženjih utrgala vrsta snežnih plazov. Na srečo ni prišlo do nesreč.

Razmeroma oblačno zimsko vreme planincem ni bilo naklonjeno.

France Bernot

## odmevi

### Iranski pettisočak Sabalan

V januarski številni Planinskega vestnika je bil objavljen članek **Izidorja Tasiča** »Iranski pettisočak Sabalan«. Avtor v njem navaja napačne višine vrhov, pa tudi napačna imena za vrhove, zato pošiljam pripombe.

Izidor Tasič v članku o Sabalanu, iranskem vrhu na severozahodu države, navaja, da sta bila s prijateljem na drugem najvišjem vrhu islamskem države, kar pa ne bo držalo. Ne vem, od kod je avtor dobil podatke o višini 5010 metrov. Ta podatek namreč ni točen; uradni podatek za Sabalan, tudi Savalan in Sabalon, je višina 4821 metrov (tudi 4817 m), zato je vrh le tretji najvišji v državi.

Drugi najvišji vrh je zagotovo Alam Kuh, visok 4840 metrov z visoko

severno steno iz granita. Ta gora leži — enako kot najvišja islamska gora, ognjenik Demavend ali Damavand — v obširni gorski verigi Elburz nad Kaspijskim jezerom. To gorsko skupino so že leta 1977 obiskali radovljiški alpinisti in planinci in tam opravili več pristopov in plezalnih vzponov. Tam je kar nekaj štiritisočakov, kot Takht-e-Soleiman (4650 m), severni vrh Khersana, ki se imenuje Shamali Khersan (4650 m), Siah-Sang (4603 m) itd. Na Demavendu pa so bili Slovenci že prej in kar precej jih je bilo na vrhu.

Moti me tudi poimenovanje Demavenda v Damavand in Alam Kuha v Alanku.

Ne dvomim, da so zaradi sedanjega stanja v Iranu težave z zemljevidi in točnimi informacijami, vendar bi se z malo iznajdljivosti naše informacije tudi pri naših planincih, ki so že bili tam in bi odpadle besede, da je pristop na vrh **baje** enostaven, in ocene plezalnih vzponov v

Alam Kuhu z vprašajem. S primer-no pripravo popotovanja se je mogoče tudi izogniti neprimerni opre-mi za vzpone na vrhove.

Pa brez zamere!

Janez Pretnar, Radovljica

### Polemikam gospoda Klinarja na rob

Gospod **Stanko Klinar** me je v zadnjem času kar dvakrat vpletel v svoje polemike s pisci dveh člankov v Planinskem vestniku. Vpletanje moje osebe je v teh primerih popolnoma odveč, saj z avtorji teh člankov oziroma njihovo vsebino res nimam nič. Še več, to je storil z besedami in na način, ki mi v skladu z običaji in navadami slovenskih planincev, zapisanimi v Častnem kodeksu. Zato sem dolžan bralcem PV povedati svoje mnenje.

G. Stanko Klinar polemizira v PV 10/94 z **L. Urajnarjem**, ki je za PV 7—8/94 napisal prispevek »Vsi